

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 195/2022
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Бранковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Младен Тодоровић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8708/19 од 18.03.2021. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8708/19 од 18.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизији туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8708/19 од 18.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8708/19 од 18.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 13809/18 од 24.04.2019. године којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи исплати износ од 28.000 евра са каматом по стопи прописаној Законом о затезној камати почев од 27.10.2015. године до исплате и обавезан да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 356.950,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене

пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о обавези туженог на враћање примљеног по договору о заједничкој градњи до чије реализације није дошло из кривице туженог.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова у одговарајућој примени материјалног права, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог применом члана 404. став 1. ЗПП.

У ревизији се не конкретизује правно питање које би се разматрало из разлога предвиђених одредбом члана 404. став 1. ЗПП, а наводи ревизије о битним повредама поступка и наводи који се односе на утврђено чињенично стање, нису разлози ни за редовну ревизију према члану 407. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 401. став 1. ЗПП.

Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питање из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог применом института изузетне дозвољености ревизије, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 27.10.2015. године. Вредност предмета спора је динарска противвредност 28.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић